

UZASADNIENIE

	Sygnatura akt	V K 607/21	
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
1.1.1.	E. J.	W dniu 22 czerwca 2020 roku w W. na terenie Galerii Dworca PKP W. Centralna znieważyla funkcjonariusza Policji sierżanta sztabowego K. J., używając wobec niej słów wulgarnych oraz powszechnie uznawanych za obelżywe, podczas i w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, przy czym poczytalność podejrzanej była w chwili czynu ograniczona w stopniu znacznym, to jest przestępstwo z art. 226§1 kk w zw. z art. 31§2 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Pełnienie w dniu 22 czerwca 2020 roku służby przez funkcjonariusza Policji sierżanta sztabowego K. J. na terenie Galerii (...).	zeznania świadka K. J.	307v.-308, 6v.-7	
zeznania świadka K. A.	308, 11v.		
2. Podjęcie interwencji przez sierżanta	zeznania świadka K. J.	307v.-308, 6v.-7	

sztabowego K. J. oraz posterunkowego K. A. wobec E. J. z uwagi na ujęcie oskarżonej przez pracowników ochrony dworca z powodu załatwiania przez nią potrzeby fizjologicznej w miejscu publicznym, a następnie jej agresywne zachowanie.			
zeznania świadka K. A.	308, 11v.		
zapis z monitoringu oraz protokół jego oględzin	42-50		
3. Znieważenie funkcjonariusza Policji poprzez wielokrotne używanie słów wulgarnych i obelżywych przez E. J. wobec sierżanta sztabowego K. J. w trakcie czynności służbowych na miejscu zdarzenia, w trakcie doprowadzania do komisariatu Policji oraz w komisariacie.	zeznania świadka K. J.	307v.-308, 6v.-7	
zeznania świadka K. A.	308, 11v.		
zapis z monitoringu oraz protokół jego oględzin	42-50		
wyjaśnienia oskarżonej E. J.	23, 312		
4. Znajdowanie się przez oskarżoną pod znacznym wpływem alkoholu – w wydychanym powietrzu o godzinie 16:34 1,08 mg/l, o godzinie 16:59 0,86 mg/l.	protokół użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu	5	

5. U E. J. stwierdzono upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, rozpoznano uzależnienie mieszane - od alkoholu i substancji psychoaktywnych. Stan psychiczny oskarżonej nie zniósł jej zdolności rozpoznania znaczenia czynu, jednak z uwagi na obniżenie funkcji poznawczych zdolność pokierowania swoim postępowaniem miała ograniczoną w stopniu znacznym.	opinia biegłych psychiatrów B. K. i A. Z.	239-246	
dokumentacja medyczna	53-206		
6. E. J. była uprzednio karana.	Informacja z Krajowego Rejestru Karnego	296-297	
2. Ocena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania świadka K. J.	<ul style="list-style-type: none"> - konsekwentne, spójne, konkretne, - korespondujące z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie i wzajemnie się uzupełniające, - świadek obcy dla oskarżonej, nie miał osobistego interesu w rozstrzygnięciu sprawy, 	

		- jako funkcjonariusz Policji podawał jedynie informacje, które stwierdził osobiście i naocznie wykonując czynności służbowe,	
zeznania świadka K. A.	jak wyżej		
1.1.2	zeznania świadka K. J.	jak wyżej	
zeznania świadka K. A.	jak wyżej		
zapis z monitoringu oraz protokół jego oględzin	- sporządzony przez osobę uprawnioną w toku prowadzonego postępowania, - niekwestionowany przez strony,		
1.1.3	zeznania świadka K. J.	jak wyżej	
zeznania świadka K. A.	jak wyżej		
zapis z monitoringu oraz protokół jego oględzin	jak wyżej		
wyjaśnienia oskarżonej E. J.	- logiczne, złożone spontanicznie, - znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebranym w sprawie, - znajdujące potwierdzenie także w zasadach doświadczenia życiowego i logicznego myślenia, - oskarżona nie unikała odpowiedzialności za to czego faktycznie dokonała - przedstawiła okoliczności sprawy, w		

	tym wyraziła skruchę i żal za swoje zachowanie,		
1.1.4	protokół użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu	<ul style="list-style-type: none"> - sporządzony przez osobę uprawnioną w toku prowadzonego postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego, - niekwestionowany przez strony, 	
1.1.5	opinia biegłych psychiatrów B. K. i A. Z.	<ul style="list-style-type: none"> - jasna, pełna, niezawierająca sprzeczności, - obejmująca wszelkie aspekty oraz elementy dotyczące stanu zdrowia psychicznego oskarżonej, - należyście uzasadniona, - oparta na fachowej wiedzy i doświadczeniu zawodowym, 	
dokumentacja medyczna	<ul style="list-style-type: none"> - sporządzona przez uprawnione organy w zakresie ich działania, - niekwestionowana przez strony, 		
1.1.6	informacja z Krajowego Rejestru Karnego	<ul style="list-style-type: none"> - dokument urzędowy sporządzony przez uprawniony organ w zakresie jego działania, - niekwestionowany przez strony. 	
3.	PODSTAWA PRAWNA WYROKU		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	E. J.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>K. J. była funkcjonariuszem Policji pełniącym służbę, w trakcie której podjęła czynności wobec E. J. zainicjowane jej niewłaściwym, a następnie agresywnym zachowaniem. Oskarżona natomiast wypowiadała wobec K. J. słowa obelżywe, niewybredne i ordynarne, które zostały przytoczone w zeznaniach obydwójga funkcjonariuszy Policji. Wypowiedzi kierowane przez E. J. pod adresem pokrzywdzonej były w sposób oczywisty znieważające, albowiem sprowadzały się do wyrażenia wulgarnych. Jednoznacznym jest, że takim postępowaniem oskarżona ubliżyła pokrzywdzonej i ugodziła w jej cześć i dobre imię jako funkcjonariusza Policji podczas i w związku z wykonywaniem przez nią obowiązków służbowych.</p> <p>Kwalifikację prawną czynu przyjętą w akcie</p>			

<p>oskarżenia uzupełniono o art. 31§2 kk. Jak można domniemywać omyłkowo nie znalazł się ten przepis w akcie oskarżenia, gdyż opis czynu zawierał okoliczności określone w tym przepisie. Oskarżona była upośledzona umysłowo w stopniu lekkim, uzależniona od alkoholu i substancji psychoaktywnych, była w stanie rozpoznać znaczenie czynu, jednak z uwagi na obniżone funkcje poznawcze zdolność pokierowania jej postępowaniem była ograniczona w stopniu znacznym.</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>E. J.</p>	<p>I</p>		<p>Przy wymiarze kary sąd uwzględnił stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu, które uznał za znaczne, motywację sprawcy, która sprowadzała się do wyrażenia jawnej dezaprobaty dla pracy policjantów i wyładowania agresji z powodu podjęcia interwencji. Sąd miał na uwadze także rodzaj</p>

dobra naruszonego w wyniku popełnienia czynu - oskarżona skierowała swoje zachowanie przeciwko funkcjonariuszowi Policji w trakcie czynności podjętych z powodu i w związku z pełnioną służbą. Podkreślenia wymaga, że funkcjonariusze Policji w związku z powołaniem ich do ochrony porządku prawnego, bez znaczenia czy oskarżeni akceptują konkretny rodzaj służby mundurowej, czy też nie, korzystają ze wzmożonej ochrony prawnej, albowiem ich działania prowadzą do ochrony ustalonego porządku prawnego. Osoby te chroniąc porządek prawny, chronią de facto interes państwa, czy ogółu obywateli. Dopuszczenie do możliwości atakowania takiego funkcjonariusza niezależnie od sposobu, czy to słownie, czy poprzez naruszenie jego nietykalności cielesnej, anarchizuje wypracowany porządek prawny. Atak na funkcjonariuszy Policji spotyka się z reakcją karnoprawną i co do zasady jest to czyn szkodliwy społecznie, albowiem w wyniku niego wytwarza się brak poszanowania nie tylko dla innego człowieka, ale dla funkcjonariusza publicznego stojącego na straży ustanowionych norm prawnych, a co za

tym idzie uderza również w tenże porządek.

Sąd uwzględnił również przyznanie się przez oskarżoną do popełnienia czynu, a przede wszystkim wyrażenie skruchy i żalu z powodu niewłaściwego zachowania tuż po dokonaniu czynu, a następnie zrozumienie naganności tego rodzaju działań, zmianę sposobu życia, pracę nad sobą, zerwanie z nałogami i szczere przeprosiny. E. J. ma wykształcenie podstawowe, jest panną, z zawodu kucharzem - kelnerem, opuściła W. i zamieszkała w K., uczęszcza na spotkania w Kościele (...), odbyła terapię, nie pije alkoholu i nie zażywa narkotyków, utrzymuje kontakt z kuratorem sądowym, wykonała uprzednio orzeczone wobec niej kary ograniczenia wolności, gdyż była uprzednio 4 - krotnie karana, w tym za przestępstwo z art. 222§1 kk w zb. z art. 226§1 kk w zw. z art 11§2 kk. Sąd miał na uwadze także popełnienie czynu przy ograniczonej w stopniu znacznym zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Ustalenie takiego ograniczenia oznacza, że na skutek którejś z przesłanek ograniczenia poczytalności sprawca nie pojmuje w należyтым stopniu znaczenia swojego czynu lecz jedynie w

sensie aksjologicznym, to jest tego, że czyn stanowi naruszenie porządku etycznego i prawnego. Zakłócenie to dotyczy procesów psychicznych, nie musi jednak wykluczać świadomości sprawcy w zakresie zachodzących związków przyczynowych. Umniejszona poczytalność ma więc wpływ na oznaczenie stopnia winy, a w konsekwencji na wysokość kary. Wskazać należy, iż przepis art. 31§2 kk nie zawiera reguł dotyczących wymiaru kary wobec sprawców o znacznie ograniczonej poczytalności, a jedynie przyznaje uprawnienie do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, co wymaga uwzględnienia nie tylko stopnia zawinienia, ale również pozostałych okoliczności, których mowa w art. 53§1 kk (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 października 2017 r. II AKa 274/17). Sam fakt działania sprawcy w stanie ograniczonej w stopniu znacznym poczytalności nawet w skrajnych wypadkach, gdy zbliża się on do niepoczytalności nie przesądza o zasadności zastosowania wobec niego nadzwyczajnego złagodzenia kary, albowiem rozstrzygnięcie w tym zakresie musi uwzględniać także pozostałe dyrektywy

wymiaru kary zawarte w art. 53 kk, w tym przede wszystkim także występujące w sprawie okoliczności obciążające, ale także cele kary zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonej oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Na decyzję co do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary sprawcy o znacznie ograniczonej poczytalności wpływa także stopień społecznej szkodliwości czynu. W ocenie sądu w realiach niniejszej sprawy nie zaistniały okoliczności uzasadniające skorzystanie z instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, albowiem jest ono czymś wyjątkowym. W realiach niniejszej sprawy takie wyjątkowe okoliczności nie wystąpiły. Postawa oskarżonej, która przyznała się do popełnienia zarzucanego czynu i wyraziła skruchę choć wskazuje na istniejący krytycyzm do popełnionego czynu, nie przesądza jeszcze o zasadności skorzystania z przywileju nadzwyczajnego złagodzenia kary. Podejmowanie działań celem zmiany swojego życia, w tym leczenie odwykowe w Ośrodku (...), deklaracja chęci poprawy dotychczasowego postępowania choć

zasługuje na aprobate, nie zapobiega w sposób dostateczny popełnieniu przez oskarżoną kolejnych przestępstw przeciwko działalności instytucji państwowych.

Podkreślenia tutaj wymaga, iż E. J. była w sumie czterokrotnie karana, w tym również za przestępstwa podobne.

Oskarżona w wystarczającym stopniu zna i prawidłowo rozumie normy prawne czy wartości społeczne.

Zdaniem sądu dotychczasowa karalność oraz cel prewencyjny i wychowawczy kary powoduje, że jedynie kara w wymiarze 2 miesięcy ograniczenia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonej i spełni swoje zadania. Zdaniem sądu wymierzenie w takim przypadku kary niższej (zgodnej z wnioskiem obrońcy) byłoby zbyt łagodnym

potraktowaniem oskarżonej i sprawiłoby, że kara ta nie spełniłaby swych celów w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, powodując w opinii publicznej przekonanie o bagatelizowaniu przez sąd tego rodzaju przestępstw i pobłażaniu ich sprawcom. Według sądu tak orzeczonej kara niesie za sobą cele wychowawcze. Pozwoli oskarżonej zrozumieć, że popełnione czyny ponosi

			<p>się odpowiedzialność. Jednocześnie Sąd biorąc pod uwagę chęć zmiany sposobu życia i zerwania z nałogiem, jak również brak dalszych naruszeń porządku prawnego po zaistnieniu przedmiotowego zdarzenia uznał, iż wystarczającym będzie wymiar czasu pracy orzeczonego w minimalnym dopuszczalnym ustawowo stosunku godzinowym.</p>
<p>5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
E. J.	II		Oskarżona była zatrzymana w sprawie od 22 czerwca 2020 roku od godz. 16:10 do 23 czerwca 2020 roku do godz. 13:05.
E. J.	III		Wysokość opłaty dla obrońcy ustanowionej z urzędu ustalono na podstawie art. 618§1 pkt 11 kpk w zw. z §11 ust. 2 pkt 3, § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2015.1800 z późn. zm.) w zw. z §4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w

			<p>sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2015.1801 z późn. zm.) w związku z treścią wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 20 grudnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt SK 78/21.</p>
6. Koszty procesu			
IV	Oskarżona nie posiada stałego zatrudnienia, utrzymuje się z renty, wobec czego nie posiada środków na uiszczenie kosztów sądowych.		
7. Podpis			